

ÜLESTÕUSMISAJA 2. PÜHAPÄEV. *Quasimodogeniti; Dominica in albis* Ülestõusnu tunnistajad. 3. lugemisaasta

Luuka 24:36–49 Jeesus ilmub üheteistkümnele jüngrile

ME KOHTUSIME JEESUSEGA!

Jeesuse jüngrid istuvad endiselt ülemises toas. see, mis juhtus Jeesusega tundub neile endiselt uskumatu – alles Ta oli nende keskel, rääkis neile Jumalariigist ja jagas nende sööki – ja nüüd on Ta surnud ja maha maetud. Naised rääkisid hommikul, et haud on tühi. Peetruski käis hauda vaatamas. Peetrus leidis hauast ainult Jeesuse surilinu. Jeesuse surnukeha hauas enam ei olnud! Mis võis küll olla juhtunud? Mis sai Jeesuse ihust? Kas nad on Jeesusest lõplikult ilma jäänud? Kas võib mõni kurbus olla suurem sõbra kaotusest?

Jüngrid olid eriti kurvad ja hirmunud. Nad ei teadnud, mis oli saanud Jeesusest. Teadmatust oli nende jaoks see kõige hirmutavam.

Nii nad seal ülemises toas norutasid, kui äkki saabusid tuppa Kleopas ja Siimon Peetrus tuppa tormasid.

„Kristus on surnuist ülestõusnud! Ta on tõesti ülestõusnud! Me nägime Teda. Ta kõndis meie kõrval, kui me Emmause teel kõndisime. Jeesus rääkis meiega ja tuli meiega lauda, murdis leida – täpselt niisamuti nagu Ta siinsamas paasaõhtul leiba murdis. Siis me tundsimme Ta ära! Ta oli meie juures, aga siis kadus Ta meie silmist.“

„Oo, mida Ta teile rääkis?“ kõik jüngrid tunglesid tulijate juurde ja tahtsid kuula, mida Jeesus oli neile rääkinud.

Kleopas ja Peetrus rääkisid sõpradele, mida Jeesus oli neile rääkinud, kõigis neist ennustustest, hakates peale Moosest ja kõigist prohvetitest. „Moses on öelnud, et Jumal äratas meie vendade hulgast ühe prohveti, keda me peame kuulama. (5Ms 18: 15) Kõigest sellest teostusest, mis Talle osaks sai, häbiväärsest ristilöömisest ja isegi sellest, kuidas kuningas Taavet on kord teinud ahastamishüüde ja tänulaulu isegi sellest, kuidas Ta rõivad vahtkond omavahel jagab. (Ps 22) Ja kogu Jeesuse elu on prohvet Jesaja meile ju kord juba jutustanud (Js 53), aga me pole kuulanud. Me oleme näinud Messiat, Päästjat, Lunastajat, aga Teda mitte ära tundnud.“

Kui jüngrid seda kõike rääkisid, seisis Jeesus ise nende keskel ja ütles neile: „Rahu olgu teile!“ Aga nemad kohkusid ja löid kartma, arvates end vaimu nägevat. Ent Tema ütles neile: „Miks te olete nii kohkunud ja miks sellised kahtlused tõusevad teie südames? Vaadake mu käsi ja mu jalgu, et see olen mina ise! Puudutage mind kätega ja vaadake, sest vaimul ei ole ju liha ega luid, nõnda nagu te minul näete olevat!“ Ja seda öeldes näitas Jeesus neile oma käsi ja jalgu. Aga kui nad rõõmu pärast ikka veel ei uskunud ja imestasid, ütles Ta neile: „Kas teil on siin mingit söögipoolist?“ Nemad panid Ta ette tüki kühsetatud kala, ja Jeesus võttis ja sõi nende silma all.

Siis ütles Jeesus neile: „Need on mu sõnad, mis ma teile rääkisin, kui ma olin alles teiega, et kõik peab täide minema, mis Moosese Seaduses ja Prohvetites ja Psalmides minu kohta on kirjutatud.“ Siis Ta avas nende mõistuse kirjadedest aru saama ja ütles neile: „Nõnda on kirjutatud, et Messias pidi kannatama ja kolmandal päeval üles tõusma surnuist. Ja tema nimel peab kuulutatama meelesparandust pattude andeksandmiseks kõigi rahvaste seas, alates Jeruusalemmast. Teie olete nende asjade tunnistajad. Ja vaata, mina läkitan teie üle oma Isa tööotuse. Teie aga viibige selles linnas, kuni teid rüütatakse väega kõrgelt!“